

נחתם ביום : 20.7.2025
בזיקה להחלטות מיום : (30.6.2025 – 57777-03-25 ; 9.6.2025 – 32668-03-25)
מועד אחרון להגשה : אין
בקשות קודמות באותו עניין : אין

חדל"פ 32668-03-25
בפני כבוד השופט אבנר יפרח

בית המשפט השלום
בתל אביב-יפו

המבקשים

1. אריאל בן ברוך, ת.ז. 024836306
2. אורנה בן ברוך, ת.ז. 028547552
מרח' ישראל היימן 7 נס ציונה
טלפון : 03-6759012 פקס : 03-6702731
על ידי עו"ד גיא אופיר מ.ר. 42849
ו/או רועי בן-דוד, ו/או אביאל שמעוני
מרח' כנרת 5 (מגדל ב.ס.ר. 3, קומה 12), בני ברק
טל' : 03-5323650 ; פקס : 03-53256941
דוא"ל : intern@ophirlaw.com

- נ ג ד -

בעניין
(היחיד)

שם החייב : דמיטרי דוד זים שטוחין אמור ת.ז. 324390251
מרח' חלמית 16/9, בת-ים, 5920128

בעניין
(התובעים)

1. אריאל בן ברוך, ת.ז. 024836306
2. אורנה בן ברוך, ת.ז. 028547552
מרח' ישראל היימן 7 נס ציונה
טלפון : 03-6759012 פקס : 03-6702731
על ידי עו"ד גיא אופיר מ.ר. 42849
ו/או רועי בן-דוד, ו/או אביאל שמעוני
מרח' כנרת 5 (מגדל ב.ס.ר. 3, קומה 12), בני ברק
טל' : 03-5323650 ; פקס : 03-53256941
דוא"ל : intern@ophirlaw.com

- נ ג ד -

החייב
(הנתבע 3)
(המשיב)

1. עמותת "החיות ואנחנו" ע.ר. 580643088
אצל רות מאי, רחוב הזית 30, לוטם 2012400
2. סמדר אסא ת.ז. 028023729
מרח' נופר 113, גן נר, 1935100
3. דמיטרי דוד זים שטוחין אמור ת.ז. 324390251
מרח' חלמית 16/9, בת ים, 5920128

בקשה לאישור המשך ניהול תביעה נפרדת כנגד החייב – הנתבע 3

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד בהליך שבכותר בעניינו של החייב, המורה על צו פתיחת הליכים ובין היתר הקפאת הליכים קיימים, מתכבדים התובעים בהליך ת.א. 57777-03-25 אריאל ואורנה בן ברוך נ' עמותת החיות ואנחנו ואח, לפנות לבית המשפט הנכבד, בבקשה לעשות שימוש בסמכותו לפי סעיף 29(5) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018, (להלן: "חוק חדלות פירעון") וליתן אישור להמשיך את בירור ההליך כנגד הנתבע 3 – היחיד, מר דמיטרי דוד זים שטוחין בהליך המתנהל נגדו בבית המשפט השלום בראשון לציון ומספרו לעיל.

והכל כמפורט להלן:

1. ביום 23.3.2025 הגישו המבקשים תביעה כנגד החייב, בנוסף לשתי בעלות דין נוספות בהליך שמספרו צוין לעיל ונידון בפני כבוד השופטת רבקה ארד בבית המשפט השלום בראשון לציון.

2. התביעה הוגשה בשל פרסום לשון הרע על המבקשים באמצעות פרסום כתבה שקרית ומכפישה באתרו של החייב בשם "מעקב" בכתובת: <https://maakav.org.il>, וכן הפצת התוכן השקרי של הכתבה גם ברשתות החברתיות של החייב ובעלות דין נוספות, כאשר כל הפרסומים מסבים נזק אדיר למבקשים בעודם מצויים עדיין במרשתת. (להלן: "התביעה האזרחית/ התביעה הנפרדת").

כתב התביעה מצ"ב כנספח 1.

3. יש לציין, כי החייב עושה שימוש לרעה בהליכי חדלות הפירעון כאשר הוא מנצל את מצבו הכלכלי ובעצם משמש כמפיץ לשון הרע "להשכיר", כאשר ביוזמיו ובזדון מפיץ שקרים, בידיעה שלא יוכלו להגיש כנגדו תביעות בשל היותו בהליכי חדלות פירעון והוצאה לפועל. במסגרת התביעה, המבקשים עותרים לסעד כספי וגם לקבלת צו עשה (אופרטיבי/הצהרתי) למחיקת הפרסומים המכפישים ו/או תיקון עובדות כוזבות בפרסומים - אלה נמצאות בהיקף רחב מתחילתם ועד סופם של הפרסומים.

4. ביום 22.6.2025 הודיע החייב לבית המשפט בתביעה הנפרדת כי ניתן צו פתיחת הליכים בעניינו וכי הוא מבקש לקבוע מועד חדש להגשת כתב הגנה, לאחר שחלף המועד.

הודעת עדכון שהוגשה מטעם החייב ביום 22.6.2025 מצ"ב כנספח 2.

5. ביום 30.6.2025, לאחר תגובת המבקשים להודעת החייב, ניתנה החלטת כב' השופטת רבקה ארד בתביעה האזרחית המורה על עיכוב הליכים כנגד החייב, ויש לפנות לבית המשפט הנכבד (לחדלות פירעון), ככל והמבקשים מעוניינים להמשיך את ההליך נגדו, ומכאן הבקשה דנא.

תגובת המבקשים והחלטת כבוד השופטת רבקה ארד מיום 30.6.2025 מצ"ב כנספח 3.

הטעמים המשפטיים

6. בית המשפט הנכבד מתבקש כאמור לאשר את המשך בירור התביעה האזרחית כנגד החייב, זאת על סמך כל אחד מהטעמים שלהלן, אשר כל אחד מהם לחוד ועל אחת כמה וכמה יחד מטים את הכף להמשך בירור ההליך בתביעה נפרדת מאשר הקפאתו:

- א. המשך ההליך הינו ביחס לסעדים בכתב התביעה, אשר נולדו כתוצאה מזדון וכוונת מכוון של החייב לפרסום לשון הרע, בידיעתו כי לא יוכלו להגיש כנגדו תביעות נוספות ולא יהיה ניתן להיפטר ממנו.
- ב. לחלופין, ככל ובית המשפט הנכבד לא יאשר את ניהול התביעה ביחס לכלל הסעדים, מתבקש הוא למצער לאשר המשך ניהול ההליך ביחס לסעד האופרטיבי – הסרת הכתבות המכפישות.
- ג. הסעדים המתבקשים, לא ישנו את קופת הנשייה ולא נוגעים לנכסי החייב.
- ד. התביעה מורכבת ומצריכה שמיעת עדים ובחינת ראיות.
- ה. הקפאת ההליך תגרום לעוות דין.
- ו. החייב עושה שימוש לרעה בהליכי חדלות הפירעון וחסר תום לב, והפך למעשה למפעל לשון הרע.

א. המשך ההליך הינו ביחס לסעד האופרטיבי/הצהרתי בלבד, ככל ולא יאושר ניהול התביעה על כל רכיביה

7. כאמור, ככל ובית המשפט הנכבד לא יאשר את המשך ניהול ההליך על כל רכיביה, בית המשפט הנכבד מתבקש למצער, לאשר את המשך ניהול ההליך ביחס לסעד הציווי וזאת מן הטעמים לעיל.

8. סעיפים 1 ו-2 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי מגדירים את מטרת החוק ותכליתו:

1. "חוק זה נועד להסדיר את פירעון חובותיו של חייב שהוא יחיד או תאגיד, הנמצא או העלול להימצא במצב של חדלות פירעון..
2. חדלות פירעון היא מצב כלכלי שבו חייב אינו יכול לשלם את חובותיו במועדם..."

9. בהתבסס על תכלית החוק ומטרתו, אין חולק כי הוא נוגע למצבו הכלכלי/כספי של החייב ונועד להביא לשיקומו הכלכלי, ולא להוות חסם לסעדים אופרטיביים לצדדים שלישיים – למשל צוי עשה או אל תעשה.

10. אכן, המחוקק הבהיר בחוק חדלות פירעון כי ישנה הכללה גורפת להפסקת כל ההליכים המשפטיים בעניינו של חייב, אולם הבהיר והשאיר המחוקק את שיקול הדעת לבית המשפט הנכבד ליתן אישור להמשיך בכל הליך משפטי בנסיבות מסוימות ובפרט כאשר טבעו של ההליך ראוי יותר להתנהל בתביעה נפרדת:

"29(5) לחוק חדלות פירעון: "...אישור כאמור יינתן אם מצא בית המשפט כי מתקיימים טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לטבעו או מורכבותו של ההליך המשפטי או לניהולו היעיל, שבשלהם ראוי לנהל את ההליך המשפטי בנפרד מהליכי חדלות הפירעון";"

11. טבעו של הסעד כסעד אופרטיבי ואף המשמעות והתוצאה של הסעד ככל ויתקבל שונים בתכלית מהליך חדלות הפירעון בפני בית המשפט הנכבד, לרבות היעדר משמעות כלכלית כעת או בעתיד לחייב.

12. לעניין זה יש להידרש לאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי תל-אביב בפר"ק 14785-05-18 בן מנחם ואח' נ' ספיר פרוייקטים מגורי יוקרה בע"מ ואח':

"תביעה למתן סעד הצהרתי איננה בגדר חוב בר תביעה בהליכי חדלות פירעון שכן אין בידיו של המפרק להיעתר לו במסגרת הכרעה בתביעה חוב ודי בכך כדי לאפשר למבקשים להמשיך בניהול התביעה האזרחית." (ראו גם: ע"א 1516/99 לוי נ' חגי'אזי, פ"ד נה(4) 730, 739-743 (2001); רע"א 5306/04 אוסאמה ביאעה נ' אחים בולוס חברה לבנין ושיכון בע"מ [פורסם בנבו] (17.3.2005), בפסקה 4)).

בהמשך הוסיף בית המשפט המחוזי: "בכל הנוגע לחברה, המשך ההליך יותר אך ורק בנוגע לסעד הצהרתי. אין בכך כדי לגרוע מבירור הטענות הכספיות נגד וינקלר".

ב. הסעד המתבקש אינו נוגע לנכסי החייב ואם יתקבל לא ישנה את קופת הנשייה או נכסיו

13. הובהר מכבר, כיצד הסעד האופרטיבי המתבקש בתביעה האזרחית שונה מטבעו מהליך הנידון בפני בית המשפט הנכבד, אלא שנדבך עיקרי נוסף הוא המשמעות העתידית של הסעד האופרטיבי.

14. בעניינו, אם יטיל בית המשפט בתביעה האזרחית צו עשה המורה לחייב למחוק את הפרסומים המכפישים, אין בקיומו משום שינוי קופת הנשייה, חסר בנכסי החייב, או שינוי במצבו הכלכלי.

15. כך למשל, ישנם סעדים אופרטיביים אשר מטבעם ישנו את קופת הנשייה ואת נכסי החייב וסביר כי בית המשפט הנכבד לא יטה למתן אישור, כגון: סעד הצהרתי לבעלות בנכס; סעד הצהרתי לביטול הסכם; צו עשה להשבת כספים ודברים נוספים כגון דא.

16. מנגד, משמעות הסעד האופרטיבי בעניינו הינה היצונית בהכרח לקופת הנשייה ולנכסי החייב, כאשר באף קונסטלציה או קונסטרוקציה משפטית, מתן הצו למחיקת הפרסומים תהיה רלוונטית להליך חדלות הפירעון או לנכסי החייב ו/או קופת הנשייה.

17. כך גם אם בית המשפט הנכבד יאשר את המשך ניהול התביעה על כל רכיביה לרבות הסעד הכספי – דבר אשר ראוי בנסיבות העניין, אין בכך לפגוע בהליכי חדלות הפירעון המתקיימים בשל מצבו הכלכלי.

18. בעניין זה ראוי לציין את שנקבע בהליך בית המשפט המחוזי תל-אביב בפר"ק 18-05-14785 בן מנחם ואח' נ' ספיר פרויקטים מגורי יוקרה בע"מ ואח', כאשר אישר בית המשפט המחוזי המשך ניהול תביעה נפרדת:

"... לא תצמח למבקשים כל תועלת ממתן פסק-דין (ככל שיינתן) המורה על השבת כספים בגין ביטול ההסכם, שעה שקופת הפירוק דלה ולא צפויה חלוקת דיבידנדים לנושים במעמד נשייה רגילה. משכך, אין מקום להקצות משאבים וכספים מקופת הפירוק על חשבון יתר הנושים, לצורך ניהול הגנת החברה בתביעה האזרחית, קל וחומר בניהול הליך שאין לנושים כל אינטרס בתוצאות".

19. מנגד, כאשר יש בתביעה הנפרדת לשנות ממצב הנכסים, בית המשפט המחוזי קבע אחרת:

"בענייננו, יש בתביעה הנוכחית כדי לשנות ממצב הנכסים של הנתבע, וניהולה בהליך נפרד כרוך בעלויות כספיות ובהקצאת משאבים נוספים." ת"א (מחוזי מרכז) 19-08-16508 הילת השרון השקעות בע"מ נ' יצחק אפיריון (נבו 18.10.2021):

20. יוצא אפוא, כי כאשר יש בתביעה האזרחית לשנות את מצב הנכסים של החייב ו/או תצמיח תועלת כלכלית, או תפגע בקופת הנשייה, בית המשפט הנכבד לא ייתן אישור להמשך ניהול ההליך.

21. כפי שהובהר היטב, חשש זה אינו מתקיים בענייננו ולו אף במקצת ביחס לסעד האופרטיבי בתביעה האזרחית. מחיקת הפרסומים ו/או תיקונם אינה מצמיחה תועלת לנושים, אינה נוגעת לקופת הנשייה, לא תשנה את מצבת הנכסים, ולא מוסיפה או גורעת ממצבו הכלכלי של החייב.

ג. התביעה מורכבת ומצריכה שמיעת עדים ובחינת ראיות

22. כאמור, סעיף 5(29) לחוק חדלות פירעון מבסס טעם נוסף לאישור ניהול תביעה נפרדת והוא מורכבות ההליך.

23. מורכבות התביעה הנפרדת נבחנת על פני מספר אדנים: (1) האם מדובר בתביעה סבוכה ומורכבת שמחייבת שמיעת ראיות, קביעת ממצאים וכדומה. (2) קיום של בעלי דין אחרים והזכויות הדיוניות של הצדדים. (ראו חדל"פ (חי') 20-06-14791 גילה אבן פז נ' ממונה על חדלות פירעון מחוז חיפה והצפון).

24. השתלשלות העניינים בתביעה האזרחית אכן סבוכה למדי:

א. התביעה כוללת 5 בעלי דין שונים.

ב. התביעה כוללת תביעה ותביעה שכנגד.

ג. התביעה סובבת סביב מערכת יחסים של לקוחות העמותה (המבקשים) אשר אימצו כלב שברח מביתם לאחר מספר ימים. הכלב נמצא לאחר מספר חודשים כאשר היו עשרות מעורבים בחיפוש, זאת בנוסף לעשרות צרופות ואסמכתאות. (התביעה צורפה מכבר כנספח 1).

ד. התביעה מחייבת שמיעת עדים שלקחו חלק בחיפושים, וכן בחינת הראיות המצולמות והכתובות.

ה. התביעה אינה יכולה להיברר על יסוד תביעת חוב בהליך חדלות פירעון, אלא נדרשת קביעת ממצאים עובדתיים לא בהכרח כספיים.

25. לעניין זה ראוי לצטט את שנקבע בהליך חדל"ת (מחוזי ת"א) 19-12-8915 אורתם סהר הנדסה בע"מ נ' הממונה על חדלות פירעון ושיקום כלכלי [פורסם במאגרים, 31.5.2025] בסעיף 6:

" השיקולים שמדריכים את בית המשפט להורות על בירור בהליך עצמאי הם בין היתר האם מדובר בתביעה סבוכה ומורכבת שמחייבת שמיעת ראיות, קביעת ממצאים וכדומה כך שבירורה על יסוד תביעת חוב לפני בעל תפקיד או בקשה למתן הוראות לא תאפשר הכרעה כדבעי במחלוקת. שיקול נוסף אותו יש להביא בחשבון הינו האם בירור כאמור לא ייפגע בזכויות הדיוניות של הצדדים." (ההדגשה אינה במקור – הח"מ).

ד. הקפאת ההליך תגרום לעיוות דין

26. יובהר, כי בנסיבות דנן, כל מבוקשם של המבקשים הוא לנקות את שמם הטוב ולהסיר את הפרסומים המכפישים והשקריים כנגדם. לכן, הקפאת ההליכים בתביעה האזרחית תגרום לעיוות דין ולפגיעה אנושה בזכויותיהם הדיוניות והמהותיות, כאשר המשמעות המעשית של הקפאת ההליך הינו השארת הפרסום הפוגעני על כנו, והנצחת הפגיעה ו"השיימינג" כלפי המבקשים במרשתת.
27. מנגד, הזנך ו/או התועלת שתצמח לחייב מהשארת הפרסום או הסרתו היא "אפסית".

28. כך למשל, בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בהליך בפר"ק 14785-05-18 בן מנחם ואח' נ' ספיר פרויקטים

מגורי יוקרה בע"מ ואח' הביא במארג שיקוליו את העובדה כי הקפאת ההליך תביא לעיוות דין למבקשים: "שנית, מצאתי לקבל את טענת המבקשים לפיה דחיית הבקשה תגרום להם לעיוות דין ולפגיעה בזכויותיהם הדיוניות ומהותיות. אכן נדמה כי הנתבעים נקלעו למעגל שוטה, שכן מחד גיסא הם מנועים מלהמשיך בהליכי התביעה נגד החברה, עמה כאמור חתמו על ההסכם, ומאידך גיסא חשופים לתביעות הדיירים בפרויקט. מבלי לקבוע מסמרות בעניין, על פניו נראה כי ככל שתביעת המבקשים בתביעה האזרחית תתקבל (ואינני מחווה דעה בנוגע לסיכוייה), הרי שיתכן והיה בכך כדי להשליך על הליכים אחרים המתנהלים נגדם או למצער בנוגע לחיובים שיושטו עליהם ככל שייפסקו."

29. בהקפאת ההליכים, המבקשים מנועים מלנקות את שמם, כאשר הפרסום של החייב, הוא הפרסום העיקרי נשוא התביעה האזרחית, ואי ברור התביעה תביא להנצחת הפגיעה והשארתה על כנה.

ה. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את בירור התביעה על כלל רכיביה

30. מנגד, החייב הינו חסר תום לב, כאשר הוא עושה שימוש באתרו כדי להכפיש ולהפיץ כזבים על אחרים, וכאשר נתבע תולה את יחבו בהליכי חדלות הפירעון בהם הוא מצוי. החייב מנצל את מצבו הכלכלי, ומשמש כמפיץ לשון הרע "להשכיר" בידיעה כי לא יהיה ניתן להיפרע ממנו.

31. בתביעה האזרחית, החייב פעל בזדון ובכוונת מכוון כאשר פרסם לשון הרע שקרי כדי להפיק רווח כזה או אחר מפרסום לשון הרע.

32. טענות אלה אינן נטענות בעלמא, אלא על הליכים אחרים אותם מנהל הח"מ כמייצג נושים ותובעים כנגד החייב, וכן בהתבסס על קביעות הערכאות השיפוטיות אשר בשתי החלטות שונות, קבעו כי החייב עושה שימוש לרעה בהליכי משפט תוך ניצול מצבו הכלכלי, כאשר הוא פרסום כתבות מכפישות בזדון ומכפיש את הצדדים בהליך משפטי בניסיון לנצל את ההגנות הקבועות בסעיף 13 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, במטרה לפרסם את ההכפשות אחר כך במרשתת.

33. לאור צו איסור פרסום שניתן להליכים עצמם, זאת בשל ההכפשות של החייב, יצוינו רק מספר הליך לצורך עיונו של בית המשפט הנכבד בלבד: ה"ט 48254-06-24.

34. כך גם במקביל, החייב טוען למצב כלכלי ורפואי עגום לצורך התחמקות ממרות הדין ועמידת במועדים, אלא שבמקביל לטענותיו מספיק להעלות לאתרו מאות עמודים של כתבות וידיעות "עיתונאיות".

35. לכן, מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר המשך ניהול ההליך כנגד החייב על רכיביו, לחלופין ולמצער המשך בירור הסעד האופרטיבי.

36. בקשה זו אינה נתמכת בתצהיר המבקשים שכן היא מתבססת על הטענות בכתב התביעה וטענות משפטיות.

אביאל שמעוני, עו"ד
גיא אופיר, משרד עורכי דין
ב"כ המבקשים

גיא אופיר, עו"ד
גיא אופיר, משרד עורכי דין
ב"כ המבקשים

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

עמוד	שם המסמך
8	נספח 1: כתב תביעה + נספחים (עמודים 8 עד 149)
151	נספח 2: חודעת עדכון שחוגשה מטעם החייב ביום 22.6.2025 (עמודים 151 עד 156)
158	נספח 3: תגובת המבקשים והחלטת כבוד השופטת רבקה ארד מיום 30.6.2025 (עמודים 158 עד 203)
205	נספח 4: נספח (31)(30)(19) ייפוי כוח חתום (עמודים 205 עד 205)

נספח 1 :

כתב תביעה + נספחים

(עמודים 8 עד 149)

**בבית המשפט השלום
בראשון לציון**

ת.א.

התובעים:

1. אריאל בן ברוך, ת.ז. 024836306
 2. אורנה בן ברוך, ת.ז. 028547552
 מרח' ישראל היימן 7 נס ציונה
 טלפון: 03-6759012 פקס: 03-6702731
 על ידי עו"ד גיא אופיר מ.ר. 42849
 ו/או רועי בן-דוד, ו/או אביאל שמעוני
 מרח' כנרת 5 (מגדל ב.ס.ר 3, קומה 12), בני ברק
 טל': 03-5323650; פקס: 03-53256941
 דוא"ל: intern@ophirlaw.com

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. עמותת "החיות ואנחנו" ע.ר. 580643088
 אצל רות מאי, רחוב הזית 30, לוטם 2012400
 2. סמדר אסא ת.ז. 028023729
 מרח' נופר 113, גן נר, 1935100
 3. דמיטרי דוד דים שטוחין אמור ת.ז. 324390251
 מרח' חלמית 16/9, בת ים, 5920128

נחתם ביום: 23.3.2025

סוג התביעה: כספית, לשון הרע, צו עשה

הסעד המבוקש: ₪ 300,000 נה

אגרה: 7,500 ₪, (3,750 ₪ במועד הגשת התביעה לפי תקנה 6, פרט 1 בתוספת לתקנות בתי המשפט אגרות, תשס"ז-2007).

אם קיים הליך נוסף בבית המשפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה שהתובע הוא צד לו או היה צד לו: לא.

הזמנה לדין

הואיל והתובעים הגישו כתב תביעה זה נגדכם הנכם מוזמנים להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו. לתשומת לבכם, אם לא תגישו כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

כתב תביעה

א. בקליפת אגוז

הנתבעים ביחד ולחוד הפיצו ופרסמו ברשת החברתית "פייסבוק" ובאתר האינטרנט של נתבע 3 בשם "מעקב", כתבות ופרסומים מכפישים ומשמיצים על התובעים, כאשר הם מציגים את התובעים כמשפחה אכזרית ומזניחת כלבים, לרבות האשמות שקריות כי הפקירו את כלבם למוות לאחר שאימצו אותו מהנתבעת 1, ובנוסף לא סייעו לחיפוש, הפקירו אותו בשטח, ביצעו עבירות פליליות ונהגו בצורה פושעת. הנתבעים, עשו לתובעים "חיסול ממוקד" כאשר בכל פסקה בכתבה ישנו אזכור ספציפי לשם של התובעים והדגשה חוזרת ונשנית על התנהלותם אודות האירועים הנוגעים לכלבם ארתור – כאשר כל המוצג הינו שקרי וכוזב. אין מדובר בכתבה אלא פשקוויל נטוף שקרים ושנאה. מדובר בהפצת לשון הרע ברף הגבוה ביותר, בזדון ובכוונת מכוון.

הפרסומים מעבר להיותם שקריים מתחילתם ועד סופם, גררו תגובות פוגעניות מצד הגולשים כלפי המשפחה (התובעים) ברשתות החברתיות, כאשר האמת מוסתרת בכוונת מכוון שהתובעים לא רק שלא הפקירו, הזניחו או התאכזרו, אלא השקיעו את כל כולם בחיפוש כלבם, הסתייעו באנשי מקצוע וקרובים, רחפן, לוכדי כלבים,

וטרנירים, מאלפים, מצלמות אבטחה, לרבות חיפושים רגליים ורכובים באופן עצמאי ואף עם הנתבעות 1 ו-2, ובמצטבר השקיעו ימים, לילות ושעות רבות בחיפוש אחר כלבם, לרבות השקעת כספים רבים לצורך מציאתו. הנתבעים הרחיקו לכת עוד יותר, כאשר עשו שימוש בעמודי הפייסבוק הפופולריים שלהם ושל קבוצות בהן הם חברים, והפיצו את הכתבות מתוך רצון שהציבור הרחב ייחשף במהרה לתוכן השקרי והכל לצורך נקמות, רווח אישי, גיוס תרומות, רייטניג ותפוצה רשתית.

ג. הצדדים

1. התובעים הינם בני זוג המתגוררים בשכונת בתים צמודי קרקע, הגובלים בגבעות כורכר ושטחי טבע המשתרעים על פני קילומטרים רבים, אימצו (לאחר תיאום מראש והמלצה מוקדמת) כלב בשם ארתור ביום 9.8.2024 מעמותת "החיות ואנחנו" – הנתבעת 1. (להלן: "התובעים/ארתור בהתאמה").
2. הנתבעת 1, הינה עמותה רשומה בשם "החיות ואנחנו", ומספרה 580643088, לה מכלאה הממוקמת בצפון הארץ בקרבת כפר יחזקאל, ובאמצעות מייסדת ומנהלת העמותה, סמדר אסא פרסמה כתבה ופרסומים מכפיישים כלפי התובעים. (להלן: "הנתבעת 1/העמותה"). נסח ומסמכי הקמת העמותה מצ"ב כנספח 1.
3. הנתבעת 2, גב' סמדר אסא, הינה יו"ר ומנהלת העמותה "החיות ואנחנו", פעלה תוך הצגת מצג שווא והסתרת מידע חיוני ביחס לכלב "ארתור" (גילו ואופיו), היא הרוח החיה מאחורי הפרסומים הכוזבים, שידלה לפרסום לשון הרע, נהגה בחוסר תום לב ופרסמה לשון הרע ברשת ובאמצעות הדיווחים לעמותה. (להלן: "סמדר").
4. הנתבע 3, מר דים אמור, המגדיר עצמו "כעיתונאי חוקר", אולם בפועל הוא אינו מחזיק בתעודת עיתונאי ובכך מטעה את הציבור ביודעין, פועל גם בניגוד עניינים ומפר אתיקה עיתונאית, לרבות ניהול קשרים עסקיים ושונים עם מקורבים, פרסם כתבה או שמא פשקוויל נוטף שקרים ושנאה באתר "החדשות" שלו "מעקב" וכן בעמוד הפייסבוק שלו, תוך שהוא מפר את החוק ברגל גסה. הנתבע 3 בחר להכפיש את התובעים ולציין עובדות שקריות ביודעין. (להלן: "הנתבע 3").

ג. הסעדים המבוקשים:

5. בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין ולפסוק לזכות התובעים כפל פיצוי כולל בסך של 150,000 ₪ (הסכומים צמודים למדד 154,046.36 ₪), עבור כל פרסום, ללא הוכחת נזק בגין שידול לפרסום לשון הרע ובגין פרסום לשון הרע בזדון, מכוח סעיף 7א(ב) ו-7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"א-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), או לפי כל דין (פסיקה) אחר, לרבות בגין הטענת לפי סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973 ו/או חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, וכן מכוח עוולת הרשלנות כמפורט בסעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין [נוסח משולב], (להלן: "פקודת הנזיקין") ו/או מכל דין אחר.
6. אם כן, יעמידו התובעים את כתב תביעתם על סך מצטבר של 300,000 ₪ (לא כולל הצמדה למדד) ובית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעים ביחד ולחוד בסכום זה בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כחוק.
7. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לנתבעים על הסרת הפרסומים באתר "מעקב" וברשת החברתית "פייסבוק" וכן בכל מקום אחר. כמו כן, לחייבם בפרסום הודעת תיקון לפרסומים ו/או הודעת התנצלות, בהיקף ובנוסח שבית המשפט הנכבד, ימצא לנכון.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט הנכבד

8. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לזון בתביעה שבכותר, נוכח סכום התביעה ולאור מקום מגוריהם של התובעים במחוז מרכז, מכוח הוראת תקנה 7(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 הקובעת כי תביעה בשל פרסום באינטרנט תוגש במחוז השיפוט בו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או התובע. לכן הסמכות נתונה לבית משפט נכבד זה במחוז מרכז.

ה. תמצית העובדות :

9. בתחילת חודש אוגוסט 2024, אימצו התובעים כלב בשם "ארתור", מעמותת "החיות ואנחנו" תוך התנהלות מול מנהלת הכלביה, גבי סמדר אסא. כבר בעת האימוץ ולאחריו, הבינו התובעים כי הוטעו על ידי נתבעת 2, שכן ארתור אינו מגיב לשמו, לא מגיב לגירויים, אפתי, לא נובח, כבוי ואינו מתפקד (אך חשבו שהדבר יקל עליהם בהתחלה, שכן מגדלים שני חתולים בחצר), וכי הנתבעת 2 הסתירה מתובעים מידע חיוני, חשוב והכרחי אודות ההיסטוריה של הכלב המאומץ ואופיו (להלן: "ארתור").
10. במהלך האימוץ, לא התריעה הנתבעת 2 באשר לבעיות או כי נדרשת תשומת לב יתרה ביחס לתפקודו של הכלב, וכך גם כאשר התעניינו התובעים בכלב אחר ("שמוליק"), מסרה להם הנתבעת 2, כי אותו כלב בעייתי, ועליהם להתמקד בשניים שהציעה טלפונית מראש, אחד מהם הוא הכלב "ארתור".
11. יומיים בלבד לאחר הגעתו של הכלב לביתם של התובעים, ברח מן הבית בעת שעמדו להוציאו לטיול.
12. מיד לאחר בריחתו החלו התובעים לחפש את כלבם בכל רחבי שכונתם ובשטחים הפתוחים הסמוכים לביתם. התובעים, העלו "פוסטים" לרשתות החברתיות ולקבוצות ווצאפ בשכונות שונות בעיר מגוריהם, שוחחו עם וטרינרים של הרשויות הגובלות באזור, יצרו קשר עם בני משפחה נוספים, שכנים וקרובים לצורך חיפוש, אולם כל הניסיונות נחלו כישלון.
13. לאור המאמצים של התובעים בתקופה מצטברת של חצי שנה, הרי מעת לעת (החל מכמעט חודש לאחר היעלמותו) נצפה ארתור על ידי שכנים, בני משפחה והתובעים בעצמם, ולכן הוחלט להגביר את מאמצי החיפוש דווקא באזורים בהם הוא נצפה. לכן, המשיכו התובעים להשקיע את מירב מאמציהם לרבות שעות רבות של חיפושים, בלילה וביום, התקינו מצלמה יעודית, הסתייעו באנשי מקצוע, לוכדי כלבים, ביצעו מארבים בתשלום, עשו שימוש ברחפן, והוציאו כמה אלפי שקלים לצורך מציאתו, עד שאכן הכלב נמצא בתאריך 12.2.2025 בלילה (לאחר כחצי שנה), על ידי גורם שדיווח לעמותה. למחרת היום, שלחה סמדר, מנהלת הנתבעת 1, מסרון לתובעים בו היא דורשת 10,000 ₪ בהעברה מיידית על הנזקים שנגרמו לה לכאורה.
14. בתחילת השבוע העוקב (16.2.2025) פנה עיתונאי נס ציוני אל התובעים בכדי לקבל תגובה לכתבה העומדת להתפרסם על העמותה וארתור. הכתבה פורסמה ב 20.2.25 אך לא כללה שום פרט מזהה של התובעים. מספר ימים לאחר מכן, נודע לתובעים כי פרסמו הנתבעים, פרסומים מכפיישים, שקרים וכזבים באתר "מעקב" (23.2.25) וכן ברשת החברתית "פייסבוק" בפני עשרות אלפי עוקבים.
15. תחילה, הפיצה הנתבעת 2 שקרים ופרסומים כוזבים בפני העמותה – הנתבעת 1, ולאחר מכן פרסמו הנתבעים "כתבה" שקרית וכזבת באתר "מעקב" המהווה לשון הרע, ביזוי והשפלה ביוזעין ובכוונת מכוון, ולבסוף, פרסמו זאת בעמודי הפייסבוק הפופולריים שלהם והכל לצורך הפקת אחוזי צפייה גבוהים (Rating) ותנועה (Traffic) ברשתות החברתיות, גיוס תרומות, נקמנות ורווח אישי.
16. בפרסומים עשו הנתבעים שימוש חוזר ונשנה בשםם של התובעים, בכתובת מגוריהם ובצירוף תמונתם, ללא רשותם, בפני כמות אסטרונומית של עשרות אלפי גולשים, דבר הגורם להם לבושה יתרה על לא עוול בכפם.
17. השקרים הבוטים מצויים לכל אורך הכתבה ועל הקצה הקרחון: משפחת בן ברוך הפקירה כלב למוות בנס ציונה; הפקירה את ארתור לגורל אכזרי ברחובות העיר; המשפחה סירבה לסייע בהצלתו; המשפחה התעלמה ממצוקתו בעוד העמותה נאבקה להציל את הכלב; המשפחה התעקשה לאמץ דווקא את ארתור למרות שהעמותה הזהירה את המשפחה כי ארתור כלב בעייתי; המשפחה חרגה מחובותיה החוקיות והמוסריות; המשפחה לא עשתה דבר כדי להציל או לתפוס את ארתור; לא השתתפו בחיפושים; לא סייעו במימון מאמצי ההצלה; המשפחה ביצעה עבירה פלילית.

18. בפועל, הדברים לעיל שקריים, בוטים וחוטאים למציאות. כאמור, התובעים השקיעו את כל כולם בחיפוש כלבם, ובתחילה בשיתוף פעולה מלא עם הנתבעת 1 ו-2. אולם, מתוך מניעים זרים הנתבעים מפיצים לשון הרע לצורך נקמנות, רווח אישי וגיוס תרומות.

19. אם כן, כעת יפרשו התובעים את השתלשלות העניינים המלאה והמפורטת – תחילה עם הצגת הפרסומים והציטוטים, ולאחר מכן את האירועים המפורטים ביחס לאימוץ וחלקם המשמעותי של התובעים בחיפוש אחר כלבם בצירוף אסמכתאות וראיות.

1. פירוט העובדות בהרחבה - הפרסום הראשון – הכתבה באתר "מעקב"

20. ביום 23.2.2025 (יום ראשון) פרסם הנתבע 3 את כתבתו באתר מעקב, כתבה רוויה בשקרים וכזבים.

הכתבה בצירוף כתובת URL מצ"ב כנספח 2.

21. כבר בכותרת הכתבה מצוין: "משפחת בן ברוך הפקירה כלב למוות בנס-ציונה".

22. מדובר בדיעה כוזבת, ראשית הכלב לא מת. שנית, התובעים לא הפקירו את כלבם למוות, אלא עשו הכל כדי לסייע לו, לרבות מים ומזון. באמירות אלה, ציירו הנתבעים את התובעים כמשפחה אכזרית כלפי בעלי חיים אשר מפקירה כלבים למוות. דבר אשר לא נכון כלל וכלל.

23. יוער, כי השימוש בשם המשפחה של התובעים מחזקת את העובדה כי בוצע "חיסול ממוקד" מאשר "כתבה עיתונאית תמימה" (במיוחד לאור העובדה שימים בודדים קודם לכן פורסמה כתבה אוהדת לעמותה ולא משמיצה התובעים, אשר אותה בחרה העמותה שלא להדהד ברשתות החברתיות). לצערנו, ישנם עשרות מקרים אמיתיים של התעללות והזנחה ביחס לבעלי חיים מה שאין לו עדות בענייננו, אולם מקרים אלה לעולם לא זוכים לאזכור ספציפי בשםם ובתמונתם!

24. כך המשיך הנתבע 3 לציין בכותרת המשנה: "חצי שנה של הזנחה פושעת: משפחת בן ברוך מנס ציונה הפקירה את ארתור לגורל אכזרי ברחובות העיר, סירבה לסייע בהצלתו, והתעלמה ממצוקתו בעוד העמותה נאבקה להציל את חייו מפצעים קטלניים". (בצירוף תמונתם של התובעים)

25. וכך ממשיכה הכתבה: "משפחה מנס ציונה נסעה עד עפולה כדי לאמץ כלב, כנראה רק כדי להפקיר אותו לגורלו ברחובות העיר ימים ספורים לאחר מכן. במשך חצי שנה נאבקה עמותת "החיות ואנחנו" להציל את חייו של הכלב ארתור, שנמצא עם פצעי לחץ קשים בצווארו שיכלו להביא למותו, בעוד המשפחה המאמצת התעלמה לחלוטין ממצוקתו". (ההדגשה אינה במקור הח"מ).

26. עוד הוסיף הנתבע 3: "הכל התחיל כשאריאל בן ברוך ואשתו אורנה הגיעו לעמותת "החיות ואנחנו" בעפולה. הם התעקשו לאמץ דווקא את ארתור, כלב מעורב גדול שהגיע למקלט כגור לאחר שניצל מהתעללות באזור נצרת. זאת למרות שמנהלת העמותה, סמדר אסא, הזהירה אותם במפורש כי מדובר בכלב בעייתי הדורש טיפול מיוחד והצעה להם כלבים מתאימים יותר".

27. כל הדברים האמורים הינם שקרים על גבי שקרים. כך גם, מנהלת הכלביה, סמדר אסא לא מסרה דברים אלה לתובעים, החפך הוא הנכון. התובעים התעניינו בכלב אחר ועליו היא אמרה שהוא בעייתי וכי על התובעים להתמקד בשני הכלבים לגביהם שלחה להם סרטון מראש: ארתור ושוריק. הנתבעת 1 מסרה כי ארתור כלב צעיר בן כמעט שנה (הגם שהיה בן שנה וחצי) ובריא ולא שיתפה כלל על היסטוריה של התעללות.

28. ביחס להזנחה, הרי שהתובעים השקיעו את מיטב כספם וזמנם לחיפוש הכלב ארתור, בדיוק כפי שעשתה הנתבעת 1, אם לא יותר. ציורם כי הפקירו את הכלב והתעלמו ממצוקתו הינו שקרי וחוטא למציאות.

29. בהמשך הוסיף הנתבע 3 בכתבתו: "מה שהתרחש בימים שלאחר מכן חושף תמונה מטרידה של חוסר אחריות משוע. ארתור נמלט מביתה של משפחת בן ברוך, כשהגורסאות לבריחה משתנות באופן תמוה – פעם מדובר בהשתחררות מרצועה, ופעם בקפיצה מעל הגדר. מרגע זה החלה מסכת התעלמות מזעזעת מצד המשפחה המאמצת, שעומדת בניגוד מוחלט לחובותיה החוקיות והמוסריות". (ההדגשות אינן במקור - הח"מ)

30. שוב שקרים בוטים על התובעים, בהם הם מוצגים כחסרי אחריות, וכמשפחה שקרנית שמשנה גרסאות. ראוי לשאול את הנתבע 3, על איזה מידע הוא התבסס בקביעתו כי יש לתובעים גרסאות סותרות? שכן בשיחה שערך עם הנתבע 1, ואותה צירף ל"כתבה" שלו, לא ניתנו גרסאות נוספות כלל.

31. כך גם הוסיף הנתבע 3 : "לאחר ימים אחדים, נצפה הכלב ארתור משוטט ברחובות נס ציונה כשהוא נעדר מזון, מים וטיפול רפואי נחוץ. תועדה הזנחה חמורה בעליל (וזאת בשיחה של עונת הקיץ, בחוד אוגוסט, עת הטמפרטורות הגיעו לשיאן)" (הסוגריים במקור/ ההדגשות אינן במקור - הח"מ)

32. שוב אותם שקרים חוזרים ונשנים, לפיהם התובעים הזניחו את כלבם, בשיאו של הקיץ, וכי התובעים הם אלה שגרמו למצבו הרפואי ומנעו ממנו מים, מזון וטיפול רפואי. שקרים מוחלטים!

33. בהמשך צייר הנתבע 3 כי העמותה היא זו שעשתה הכל, והתובעים כלום. בנוסף, כי התובעים עברו עבירה פלילית – היעלה על הדעת?! (כזבים על גבי כזבים):

"במשך חצי שנה תמימה שוטט ארתור ברחובות נס ציונה, כשהוא חשוף לסכנות, רעב, ופגעי מזג האוויר. העמותה, שנמצאת במרחק של מאות קילומטרים, נאלצה להשקיע סכומי כסף עצומים בניסיונות להציל את חייו: רחפנים, מלכודות מקצועיות, מצלמות מעקב, ואספקת מזון קבועה – הכל במימון העמותה. סמדר אסא עצמה נסעה לפחות עשר פעמים מעפולה לנס ציונה, מרחק של מאות קילומטרים, בניסיון נואש להציל את הכלב."

לאחר מכן: "היכן הייתה משפחת בן ברוך בכל התקופה הזו? הם לא טרחו אפילו לעשות משמרת אחת כדי לתפוס את הכלב שלהם. לא סייעו במימון מאמצי ההצלה, לא השתתפו בחיפושיו, ולא הביעו כל דאגה לגורלו של ארתור. זוהי התנהגות שעולה לכדי עבירה פלילית על פי חוק צער בעלי חיים, אשר העונש בגינה הינו קנס או מאסר בפועל. למידע נוסף אודות החוק הנד מוזמן לחוץ כאן". (ההדגשות אינן במקור - הח"מ)

34. כל מהלך הכתבה, המשיך הנתבע 3, להציג שמא העמותה בלבד הביאה למציאת הכלב: "בזמן ששוטט ברחובות, ארתור ניזון ממזון שהושאר עבורו בלילות על ידי מתנדבי העמותה. מצבו הלך והידרדר, כשהקולר שענד הלך והתהדק סביב צווארו ככל שגדל, יוצר פצעי לחץ מסוכנים שהיו עלולים להביא למותו. רק לאחר חצי שנה של מאמצים בלתי פוסקים, ובעלות כספית עצומה, הצליחה העמותה ללכוד את ארתור ולהצילו ממוות בטוח."

35. אם בכך לא די, הרי שביחס לתגובה של הנתבע 1 לכתבה, בשיחה המוקלטת, בה הכחיש את הטענות של העמותה כלפיו וכלפי משפחתו, קבע הנתבע 3 מסמרות לפיו התובעים שקרנים ולא לוקחים אחריות: "כשעומתו עם הטענות הקשות, תגובתם של בני משפחת בן ברוך הייתה מקוממת. במקום לקחת אחריות על מעשיהם, הם בחרו להכחיש את כל העובדות ולטעון כי מדובר בשקרים."

השיחה המוקלטת מצ"ב כנספח 3.

36. בנוסף תיאר הנתבע 3 כי התובעים ביצעו: "הזנחה פושעת" והמשיך לתאר את העמותה: "חשוב להדגיש כי עמותת 'החיות ואנחנו' הינה גוף בעל מוניטין ומעמד מכובד בתחום הצלת בעלי החיים. במסגרת ביקורת עיתונאית מקיפה שנערכה בעמותה, נמצא כי התנהלותה הינה ללא רבב. העמותה רשמה הצלחות משמעותיות בתחום האימוץ, ואני, בתפקידי כעיתונאי המבקר, זכיתי להיווכח בכך באופן אישי עת אימצתי את הכלבים ריקו ובוץ, אשר שוהים כיום בביתם החדש ונהנים מחיים מיטביים." (ההדגשות אינן במקור - הח"מ).

37. הנתבע 3, אשר מגדיר עצמו "כעיתונאי חוקר", ומטעה את הציבור ביודעין, שכן הוא אינו מחזיק בתעודת עיתונאי, לא חקר, לא בדק ולא בירר דבר ביחס למקרה נשוא כתב התביעה. למעשה, עבודתו היתה כלאחר יד, פזיזה ולא מקיפה. הנתבע לא פרסם כתבה אלא פשקוויל נטוף שנאה ושקרים.

38. כמו כן, מציין הנתבע 3 בעצמו, כי יש לצדדים היכרות מוקדמת עת אימץ כלבים מתוך העמותה, כך גם פרסם כתבות בעבר בשבחי העמותה, דבר המחזק כי בין הצדדים ישנו קשר קודם, וכעת שילבו כוחות לצורך "חיסולם" של התובעים כדי להפיק נקם ורווח אישי מפרסום לשון הרע.

39. הנתבע 3, הוסיף וכתב: "התנהלותה של משפחת בן ברוך מעוררת תהיות חמורות בדבר אחריותם של מאמצי בעלי חיים ובאשר לאכיפה הרופפת של חוקי הגנת בעלי החיים במדינת ישראל. היותכן כי משפחה תוכל להפקיר יצור חי לגורלו, להתעלם משוועתו במשך מחצית השנה, ולהימלט מכל סנקציה? התשובה לשאלה נוקבת זו תלויה בהליכים המשפטיים אשר העמותה שוקלת ליזום בעניין."

40. גם כאן, ממשיך הנתבע 3 לצייר את התובעים ככאלה שביצעו עבירות פליליות - הפקרת יצורים חיים, התעלמות והימלטות. אך דברים קשים ופגיעה אנושה בשמם הטוב של התובעים עליהם הם עמלים שנים רבות. מעל הכל, החליטו הנתבעות 1 ו-2 לרדת במדרון אף יותר כאשר בתגובתן לכתבה הוסיפו:

"נמסרה מטעם העמותה ההודעה דלהלן:

ארתור שב לביתו – אולם לא בזכות המשפחה המאמצת. בחודש אוגוסט 2024, ארתור, **כלב בעל טבע חששני אשר שיווע למעון חם, אומץ על-ידי משפחה המתגוררת ברחוב ישראל היימן בנס ציונה.** ביום השישי שמחתי לרווחתו, ברם השמחה התבדתה חיש מהר. עם שחר יום ראשון, בעת שהתעניינתי בשלומי, התחוור כי נמלט – עקב הותרת השער פתוח! זאת חרף אזהרותיי המפורשות בדבר הצורך בהשגחה מוגברת.

החל מאותה עת ועד ליום רביעי האחרון, הושקעו מאמצים בלתי נלאים ללכידתו של ארתור ולהשבתו הביתה, אך ללא הועיל. רק בערב יום רביעי, בסיועו של לוכד מקצועי, עלה בידינו סוף סוף להשיבו.

למגינת הלב, המשפחה המאמצת – אשר הייתה אמורה להעניק לו מחסה וחום – לא נקטה בכל פעולה להשבתו. אמנם ארתור ניצל, אך זאת שלא בזכותם. (ההדגשות אינן במקור – הח"מ)

41. השקרים הם רבים, אך לא ניתן גם להתעלם מכוונת המכוון של הנתבעים לציין מעל לכל פסקה את שמם של התובעים, את כתובת מגוריהם ועירם, תוך תיבול הכתבה בשקרים לפיהם הם משפחה אכזרית, מתעלמת, וכי הם לא עשו דבר כדי להשיב את כלבם הביתה.

42. לבסוף, הוסיפו הנתבעים דף אודות של "עמותת החיות ואנחנו" וכן פרטי חשבון בנק לתרומות לעמותה. דבר המחזק כי כל רצון ההכפשות והשקרים מצד הנתבעים, נועדה כדי ליצור תנועה ותפוצה, כמו גם אהדה בציבור כלפי הנתבעת 1 לצורך גיוס תרומות, והכל על גבם של התובעים. לא כך ראוי שעמותה אשר הינה מוסד ללא כוונת רווח, הדוגלת כביכול בהצלת בעלי חיים, תנהג כך כלפי בני אדם. בושה!

43. בסוף הכתבה, מציין הנתבע 3 כי: **"במהלך הכנת הכתבה נשקלו בכובד ראש כלל העובדות והראיות, ונערך ריאיון מקיף עם נציגי העמותה. בנוסף, ניתנה למשפחת בן ברוך ההזדמנות הנאותה להציג את גרסתם ולהמציא ראיות ועובדות מטעמם, אולם הם נמנעו מלהגיב וסירבו לכל שיתוף פעולה (דבר המעורר תמיהה). מן הראוי כי הציבור יהיה מודע למקרה זה, ויפעל במשנה זהירות ואחריות בבואו לאמץ בעלי חיים."**

44. ראוי לציין, כי הנתבע 3, לא רק שלא בדק, אלא ביצע "חיסול ממוקד" בכוונת מכוון כנגד התובעים, על לא עוול בכפם, ללא כל הצדקה או אמת בכתבה שפרסם, והכל כדי להפיק רווחים, תנועה, רייטינג, נקמנות וגיוס תרומות לעמותה על גבם של התובעים - משפחה חמה אשר דואגים ומטפלים בבעלי חיים חולים כל חייהם, רואים כיצד שמם הטוב נרמס.

"שכיר חרב להשכיר"

45. חשוב להבהיר, כי הנתבע 3 טוען שהוא עיתונאי – אין לו תעודת עיתונאי. בנוסף, הנתבע 3 ידוע בציבור כאמצעי וכלי להכפשת בני אדם וגורמים על פי דרישה. לנתבע 3 אין נכסים על שמו, יש לו תיקי הוצאה לפועל רבים, ולכן פוטנציאל הגביה מהליך שיפסק לחובתו מוטל בספק.

46. כל נכסי הנתבע 3 לרבות כרטיסי אשראי בהם הוא עושה שימוש רשומים על שם בן זוגו. יוצא אפוא, שכל אדם המבקש להכפיש אדם אחר, פונה למר דים אמור – הנתבע 3, והאחרון עושה כן, זאת מבלי לחשוש מהתוצאות בהליכים המשפטיים כנגדו, שכן אם יחויב, התובעים יהיו עוד אחדים מיני רבים העומדים בתור ברשות האכיפה והגבייה. לכן, הנתבעות 1 ו-2 ידעו או היו צריכות לדעת על ההתנהלות הזו, ויש להן אחריות ביחד ולחוד עם הנתבע 3 על הפרסומים שביצע. עדותו של הנתבע 3 בהוצאה לפועל ותיקי הוצאה לפועל על שמו מצייב **כנספת**.

4.

הפרסום השני

47. בו ביום, 23.2.2025, פרסמה הנתבעת 1 והנתבעת 2 את "הכתבה" בעמוד הפרופיל של העמותה "החיות ואנחנו" לה כמות עוקבים אדירה של למעלה מ-20,000 עוקבים, בצירוף הכותרת:

"תודה רבה לדים על הכתבה המדויקת! חשוב להדגיש כי כלב שאימצתם הוא חלק מהמשפחה גם קשה!! חובה לדאוג להם ולא להוריד אחריות!"

48. יתרה מזאת, שיתפו הנתבעות את הפרסומים גם בעשרות קבוצות פייסבוק נוספות והכל לצורך הגברת הפגיעה האנושה בתובעים. הפרסום מיום 23.2.2025 ועשרות הפרסומים הנוספים על ידי הנתבעות מצ"ב **כנספח 5**.

49. הנה כי כן, הנתבעת 1 ו-2 המשיכו את הפצת השקרים וההכפשות כלפי התובעים בעודן מציינות כי המשפחה הסירה אחריות, וכי הכתבה מדויקת. מעבר לעובדה כי פרסום "הכתבה" בפייסבוק הינו פרסום לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע והפסיקה, הרי שהנתבעת ניצלה את כוחה ומעמדה כגוף ללא כוונת רווח כאשר מטעה את הציבור לחשוב כי הכתבה מדויקת ואמינה, שכן הציבור נוטה להאמין ובוודאי לא יטיל ספק בעמותה "תמימה" שעוזרת לבעלי חיים.

הפרסום השלישי

50. כך גם, הנתבע 3 פרסם בעמוד הפייסבוק הפופולרי שלו, בו כמעט 8,000 עוקבים, את "הכתבה" שלו ובכך הכפיל את הפגיעה עשרות מונים, בצירוף הכותרת:

"משפחת בן ברוך הפקירה כלב למוות בנס-ציונה" הפרסום על ידי הנתבע 3, מצ"ב כנספח 6

51. ראשית, הכלב לא מת, כך שלא ברורה הכותרת השקרית הזאת, אשר ברור כי נועדה להוציא את דיבתם של התובעים. לכך גם נועדה ההתייחסות הספציפית לשמם.

52. הפרסומים ברשת החברתית, מהווים פרסומים מכפישים נוספים, בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון ברע"א **1239-19 יואל שאול נ' נ' חברת נייזלי תקשורת בע"מ**, אשר קבעה כי שיתוף "פוסט" בפייסבוק הינו פרסום לפי חוק איסור לשון הרע, להבדיל מ"לייק".

53. פרסומי לשון הרע שהופצו על ידי הנתבעים, "זכור" לתפוצה רחבה "הודות" לעמודי הפייסבוק הפופולריים של הנתבעים, ואף הפצה אקטיבית על ידי שיתוף יזום בעשרות רבות של קבוצות בהן הנתבעות חברות. הפרסומים נחשפו בפני עשרות אלפי בני אדם, וברשת הפייסבוק בלבד, שותפו על ידי למעלה מ-200 בני אדם, המכפילים את היקף התפוצה בעשרות מונים, עדי כדי חשיפה אסטרונומית למאות אלפי בני אדם. הפרסומים גררו תגובות פוגעניות, משפילות ומבזות כלפי המשפחה ברשתות החברתיות. אכן הפגיעה בשמם הטוב קשה, אנושה ורחבה. הפרסומים הנוספים בעשרות הקבוצות הנוספות מעידים על חוסר תום הלב של הנתבעים, כוונת הזדון, והניסיון שלהם לבצע "חיסול ממוקד" לשמם הטוב של התובעים. ניסיון שלצער התובעים, הצליח. התגובות של הגולשים מצ"ב **כנספח 7**.

השתלשלות האירועים המלאה

54. לאחר מסכת השקרים הארוכה של הנתבעים, תוצג בפני בית המשפט הנכבד המסכת העובדתית המלאה והאמיתית אודות התנהלות התובעים ביחס לאימוצו, בריחתו ומציאתו של כלבם - ארתור.

55. התובעים יצרו קשר לראשונה עם העמותה "החיות ואנחנו" ביום 4.8.2024 לצורך אימוץ כלב. בתום השיחה (בה הוסבר הרקע, הניסיון וההעדפות המשפחה), שלחה הנתבעת 2, מנהלת הכלביה, גב' סמדר אסא, שני סרטונים ובהם הצעות רלוונטיות לאימוץ (שני כלבים) – "ארתור" ו-"שוריק". תמונות מן הסרטונים ששלחה הנתבעת 1, מצ"ב **כנספח 8**.

56. ביום 9.8.2024 הגיעו התובעים עם בן משפחה נוסף לנתבעת 1, הממוקמת סמוך לכפר יחזקאל (דרומית מזרחית לעפולה), ושם נפגשו עם הנתבעת 2, גב' סמדר אסא לצורך ביצוע האימוץ. במהלך הפגישה סיפרו לה התובעים

שוב על הרקע שלהם עם בעלי חיים, חתולים וכלבים. במכלאות הבחינו התובעים בכלב מרשים במיוחד (שמוליק) והתחילו להביע בו עניין. סמדר הבחירה שהוא לא מתאים לאימוץ כי מדובר בכלב מאוד בעייתי, ועל התובעים להתמקד בשני הכלבים ששלחה להם, קרי ארתור ושוריק.

57. עובדה זו מלמדת, כי הנתבעת 1 לא הציגה בפני התובעים בעיתיות או תפקוד לקוי כזה או אחר של הכלב המאומץ - ארתור, אלא כלב אחר. ביחס לארתור מסרה כי מדובר בכלב צעיר בן פחות מ-12 חודשים ללא דופי (הגם שהיה בפועל בן שנה ושישה חודשים). לאחר פרסום הכתבה המכפישה, התברר לתובעים, לראשונה, כי מדובר בכלב שעבר התעללות באזור נצרת – דבר אשר לא נמסר לתובעים בשעת האימוץ ומלמד על אופיו, בריחתו ואי אמונו המוחלט בבני אדם.

58. כבר במהלך האינטראקציה הראשונה במכלאה, נראה היה שארתור אינו מעוניין לצאת מן הכלוב, הוא לא רצה לשהות בחברת כלבים אחרים, היה כבוי, לא אנרגטי ואפתי לסביבה. למרות זאת, לא העירה ו/או האירה ו/או מסרה, גבי סמדר כי הכלב סובל מבעיה כזו אחרת או כי נדרשת זהירות או מידע שעל התובעים לדעת. לכן, הוחלט בכל זאת על אימוצו, מתוך מחשבה שיקל על התובעים שמגדלים שני חתולים בחצר ביתם.

59. גם כאשר הגיע ארתור לביתם של התובעים, המשך להיות כבוי והביע חוסר אמון בתובעים. לימים, הוסבר להם על ידי אנשי מקצוע כי לכלב ישנה בעיית אמון קשה בבני אדם.

60. בסיום הליך האימוץ, לפני הפרידה, **ביקשה סמדר מהתובעים כי ארתור יהיה תמיד עם רצועה וקולר**, דבר אשר לא סביר ביחס לכל בעל חיים וגם לא עולה בקנה אחד עם הסכם האימוץ. עובדה נוספת, המחזקת כי לנתבעת 1 היה מידע שהסתירה מהתובעים עובר לאימוץ באשר לאופיו של הכלב ורצונו לברוח. בדיעבד אכן הסתבר כי לכלב בעיית אמון בבני אדם, ולכן ברח. מנהלת הכלביה גבי סמדר אסא, העדיפה להסתיר מידע חיוני זה, וכעת דורשת כספים שלא כדין. למעשה בכל הצרופות ארתור עם רצועה לאור הנחיה זו מצ"ב **כנספה 9**.

61. במהלך סוף השבוע, הבחינו התובעים כי ארתור אוכל מעט, לא שותה כמעט מים, לא מגיב לשמו, לגירויים, ואף מתאפק במהלך כעשרה טיולים בפרק זמן של פחות מיומיים, שנועדו להקל עליו וליצור אמון. במרבית היום ישב ובהח במקום בו לן, בתוך ביתם של התובעים.

בריחתו של הכלב ארתור

62. בבוקר יום 11.8.2024 (יומיים בלבד לאחר האימוץ), לאחר טיול בוקר מוקדם, יצא התובע 1 לנסיעה קצרה. לאחר ששב לביתו ומיד עם פתיחת דלת הבית מבחוץ, זינק ארתור בריצה אגרסיבית לכיוון הדלת, חלף על פני התובע 1, הזיז בריצתו את שער החצר, וברח החוצה לכיוון השטחים הפתוחים הסמוכים לביתם של התובעים ולגבעות הכורכר באזור (עם קולר ורצועה).

63. התובע 1 בשיתוף בני משפחתו יצאו מיד לחפש את ארתור בגבעות הסמוכות, אך לו אין כל סימן. ראוי להבהיר, כי מדובר בשטחים פתוחים המתפרשים על פני קילומטרים רבים לרבות קיומה של שמורת טבע באזור.

64. באותו בוקר, התקשר התובע 1 לעדכן את סמדר, במה שאירע שעה קודם – בריחתו של ארתור. במהלך השיחה סוכם, כי התובעים והנתבעת 1 ישתפו פעולה, תוך ביצוע פרסומים ברשתות החברתיות ופורומים רלוונטיים על אובדן הכלב. כמו כן, פנה התובע 1 על דעת עצמו לוטרינרים האזוריים שמא הכלב יגיע לידם או ישמעו על כך. פרסומים, פניות, ופניה לוטרינר עירוני מצד התובעים מצ"ב **כנספה 10**.

65. ביום 13.8.2024 הנתבעת 2 קישרה את התובעים עם קרובת משפחה, בשם אוסי, המתגוררת בראשון לציון, ובעלתה רחפן. בנה של אוסי והתובע 1, יצאו יחד לגבעות הסמוכות וביצעו צילום רחפני, אולם לא הצליחו לאתר את ארתור. תכתובות עם הבן של אוסי בנוגע להטסת רחפן מצ"ב **כנספה 11**.

66. ביום 16.8.2024 יצאו התובעים עם בני משפחתם המורחבת לחיפוש משותף ומקיף עם סמדר וחברת עמותה נוספת, כמו גם כלבים נוספים שהיו עם ארתור באותה מכלאה לצורך מציאתו, מתוך מחשבה שמא הכלבים שהיו עמו יסייעו בחיפוש, אולם גם חיפוש זה נחל כישלון. עדויות לחיפוש צורפו מכבר כנספת 10.

67. עד כה, השקיעו התובעים שעות רבות בלילה וביום לצורך חיפוש הכלב ארתור, אמנם כל ניסיונותיהם לא צלחו. לכן, יצרו קשר עם סמדר ומסרו לה כי הם מקווים לקבל אות חיים בהמשך, או קצה חוט מתוך הפרסומים הרבים שהעלו לרשת החברתית וכן פניה מאחד/ת הווטרנרים האזוריים אליהם פנו. לאחר שיחה זו, החלה סמדר להביע תרעומת כלפי התובעים, האשימה אותם בברירה של ארתור ונזפה בהם, כל זאת למרות שהסתירה מהתובעים מידע רלוונטי וחיוני באשר לתפקודו ואי אמונו באנשים. כך גם את העובדה שהוא צריך להיות קשור עם חגורה וקולר כל הזמן – דרישה תמוחה ולא סבירה באשר לכל בעל חיים.

עדויות ראשונות להימצאותו של ארתור

68. בשלב זה, השכנים והקרובים של התובעים היו מודעים למאמצי החיפוש, לכן כאשר שכנה של התובעים הבחינה ביום 4.9.2024 כי ארתור משוטט בקרבת השטחים הפתוחים בסמוך לשכונה שלהם, מיד התקשרה לתובעים, ואלה יצאו בצירוף בני משפחתם בריצה לכיוון השטחים הפתוחים והגבעות הסמוכות לצורך מציאתו, אך לא הצליחו למצוא אותו. תוך כדי החיפושים, שוחחו התובעים עם מספר שכנים, אשר הודיעו להם כי מנהלת הכלביה, גבי סמדר אסא, מודעת מזה מספר ימים על מקום הימצאותו באותן גבעות סמוכות וכי ארתור מגיע בערבים לתוך השכונה.

69. התובעים המומים כי גבי סמדר אסא, לא טרחה לעדכן אותם בנוגע לכך או לשתף אותם במידע שברשותה. דבר אשר מחזק את חוסר תום ליבה, וכי רצונה האמיתי היה למצוא את ארתור לבדה, להחזירו אליה למכלאה, ולדרוש כספים מהתובעים לא לה. כבר למחרת, ביום 5.9.2024, פנו התובעים טלפונית לסמדר כדי לשתף אותה כי הבחינו בארתור, אולם לא התקבל מענה. לכן שלחו התובעים הודעה ווצאפ, שגם היא לא נענתה.

70. באותו ערב, החליט התובע 1 ללכת שוב על דעת עצמו לגבעות הסמוכות לביתו לצורך מציאת ארתור, ולהפתעתו הרבה, ראה שם את הנתבעת 2 נוכחת במקום, ובשיחה קצרה שערכו בגבעה מסרה סמדר: **כי בזכותה נמצאו עדויות למקום הימצאותו של ארתור, השיב התובע 1: כי גם אליו פנו שכנים כתוצאה מהפרסומים שערך ולכן הגיעו השניים לאותו מקום.**

71. בהמשך הלילה, יצא שוב התובע 1 לגבעות הסמוכות לביתו, ושם הבחין בארתור, וכאשר ארתור הבחין בתובע 1, הרי הסתובב וברח. לאור ההתנהלות של סמדר, מסר התובע 1 במסרון לנתבעת 1 כי: הוא מבין מהתנהלות העמותה כי הם מעוניינים לפעול עצמאית, וכי בכוונתם לבטל את האימוץ. כך גם, פנו התובעים מספר פעמים לעמותה כדי לנסות ולסייע בחיפושים ולקדם את אותה מטרה – מציאת ארתור, אמנם כל פניותיהם סורבו.

72. מבריחתו של ארתור ועד כה, ביצעו התובעים עשרות פעולות חיפוש תוך שהם משתפים את הנתבעות בכל צעד, עדכון וכיוצא"ב. התובעים ניסו לשתף פעולה עם הנתבעות אלה התעלמו מכך לאורך כל הדרך, שאבו את המידע, וחמור מכך, ניכסו את מאמציהם של התובעים כאילו הם שלהן. פניות, העדכונים והתכתובות עם הנתבעות מצ"ב כנספת 12.

73. התובעים לא התייאשו, והמשיכו לפעול באופן עצמאי לבצע ניסיונות תפיסה עצמאיים. תחילה, הציבו עמדות מזון ומים בסמוך לגבעות, כדי שיהיה לארתור אוכל ושתיה. ולאחר מספר ימים, קירבו את העמדות אט אט סמוך לשביל ביתם. לאור הימצאותם של חתולים רבים, לא יכלו התובעים להשאיר את המים והמזון ללא השגחה, לכן שמרו התובעים בעצמם ו/או בעזרת בני משפחה נוספים על האוכל והמים במרחק סביר ובמשמרות.

74. בנוסף, רכשו התובעים מצלמת מעקב יעודית, והציבו אותה סמוך לביתם, בה היה נראה ארתור, מעת לעת מגיע סמוך לחצר ביתם, ובהמשך אף לתוך החצר, לצורך אכילה ושתייה מתוך אותן עמדות מזון ושתייה שהציבו התובעים.
75. במקביל יצרו קשר התובעים עם מספר מאלפי כלבים: אורית נתן, רחל לוי, דני פולק, יובל שב, מאיה מורג, לצורך ייעוץ כיצד ניתן לתפוס את ארתור. המאלפים השיבו כי זה לא בתחום מומחיותם. גם פניה לשני לוכדי כלבים – שרון עמרם ואבי קוזי נענתה כי זה לא אפשרי עם כלב שמופיע לאחר רדת החשיכה ונמצא בתנועה מתמדת. צילומים בהם נצפה ארתור במהלך החיפושים ותכתובות עם המאלפים מצייב כנספת 13.
76. במהלך ההתייעצות עם המאלפים, הומלץ לתובעים כי עדיף להחזיר את הכלב לעמותה עם מציאתו, שכן הוא סובל מבעיות תפקוד ואמון קשות למדי. למרות דברים אלה, התובעים לא התייאשו ומתוך דאגה ואהבה לבעלי חיים ולארתור בפרט המשיכו לעשות מאמצים לצורך תפיסתו.
77. ביום 16.9.2024 יצרה קשר התובעת 2 עם סמדר ושיתפה אותה במידע אודות ההתקדמות שלנו עם ארתור – שהוא מגיע לאכול בחצר ביתם מעת לעת. התובעת 2, ביקשה מסמדר כי יחברו יחד למציאתו, אך סמדר הטיחה האשמות וניתקה את הטלפון, לבסוף חסמה את התובעת 2 ביישמון הווצאפ. בשלב זה, מבינים התובעים כי הם לבד וכי סמדר לא מעוניינת לשתף עמם פעולה כלל וכלל. להפך, היא מסתירה מהם מידע חיוני מתוך מניעים זרים ולא ברורים (בשלב זה).
78. ביום 22.9.2024 פנו התובעים בשנית לוותרניר נס-ציונה לגבי סיוע בלכידה, אך השיב כי העירייה אינה מסייעת בלכידה אלא בזמן אמת. במקביל, המליץ הוותרניר על לוכד כלבים בשם, **אבי קוזי**. (להלן: "לוכד הכלבים")
79. בו ביום, פנו התובעים לאבי קוזי שהסביר את הדברים הנדרשים ללכידה – אור יום וזמינות של הכלב באותו מקום. לאור האופי של הכלב, מסר כי יהיה קשה לו לסייע בעניין. עוד הוסיף, כי העמותה כבר פנתה אליו בנושא ואף השמיצה את התובעים באוזניו. בנוסף, המליץ על שכירת כלוב לכידה. הוחלט כי התובעים ישכרו כלוב לכידה רק אחרי שיהיה ברור כי הגעתו של ארתור לביתם היא רציפה וקבועה.
80. במהלך חודש דצמבר 2024, ארתור הראה עקביות והגיע בתדירות קבועה לחצר ביתם של התובעים. לכן, שכרו התובעים כלוב לכידה אותו היו צריכים להכניס לביתם פנימה כל זמן שהוא לא בשימוש.
81. ניסיונות לתפוס את הכלב עם כלוב לכידה העלו חרס, שכן ארתור הבחין בכלוב, בהה בו ואז החליט שלא להיכנס. כך עד לאידו של חודש דצמבר 2024 לערך. ביום 12.12.2024 הסכים לוכד הכלבים לתת הזדמנות למארב בחצר. ארתור הגיע כמו בכל יום, אך כנראה הרגיש משהו שלא קשורה ובסוף החליט שלא להיכנס לחצר. הוחלט שינסו שוב כעבור שבוע. מאז ניסיון המארב, ארתור חש שמשחו אינו כשורה ולא נכנס עוד לחצר ביתם של התובעים אלא אכל רק מחוץ לגדר/שער.
82. ביום 19.12.2024 הוחלט לבצע מארב נוסף, אך הפעם ברחוב הסמוך. התובעים הקימו את המארב עם לוכד הכלבים, ובעת הגעת הכלב, ירה הלוכד חץ טשטוש לעבר ארתור. החץ פגע, אך ארתור ברח ונעלם (השפעת החומר היא רק כעבור כשתי דקות). מיד לאחר מכן, יצאו התובעים עם שני רכבים, ועוד 5 בני אדם לחיפוש רגלי ברחבי השכונה, אך הכלב לא נמצא.
83. סוכם בין התובעים ללוכד הכלבים, כי יבוצע ניסיון לכידה אחרון. אם כן, ביום 26.12.2024 פגע שוב לוכד הכלבים בארתור, הפעם נצפה בורח לכיוון הגבעות, אך גם הפעם לא הצליחו לתפוס אותו.

84. בעבור שירותיו של לוכד הכלבים, שולם על ידי התובעים, במצטבר, סך של 1,450 ₪, זאת לאחר הנחה משמעותית שניתנה בשל היקף המאמץ והניסיונות. היסטוריית העברת התשלומים ללוכד הכלבים באמצעות אפליקציית PayBox מצ"ב **כנספח 14**.

85. במהלך חודש ינואר 2025, הובן כי ארתור משוטט בסמוך לכלבה אחרת ברחוב (של משפחת דמארי), ובקביעות מגיע לכיוון השער שלהם ומלווה את הכלבה בטיולים במרחק סביר (לא צמוד). אותה שכנה שיתפה שניתנה להאכיל אותו, אך אף פעם לא התקרב יותר מדי. בשלב זה, הניחו התובעים מזון ושתייה בקרבת הגבעות, שם הוא שוהה דרך קבע. במקביל לחיפושיו, הובהר לתובעים על ידי אנשי מקצוע כי האישיות של הכלב אינה מתאימה לאימוץ וכי מדובר במחדל של ממש במסירה כלב שכזה ללא מסירת כל המידע הרלוונטי למשפחה המאמצת.

86. כל זמן זה, הנתבעת 1 והנתבעת 2, אינן מעוניינות לשלב כוחות עם התובעים, וסמדר מעדיפה לעבוד לבד ועל דעת עצמה, תוך הטחת האשמות שווא כלפי התובעים וכלפי משפחתם. במהלך חודש ינואר, המשיכו התובעים מעת לעת לחפש את ארתור, אך ללא הצלחה. ארתור היה ממשיך להגיע בקביעות לרחוב בו ביתם, אוכל בסמוך אליו ורץ חזרה לגבעות הסמוכות.

תפיסת הכלב ארתור

87. ביום 13.2.2025 שלחה מנהלת הכלביה, גב' סמדר אסא, מסרון ובו רשמה כי תפסה את הכלב בליל רביעי 12.2.2025, וכי היא דורשת העברה מיידית של 10,000 ₪ מהתובעים, לאור הנוק שנגרם לה. התובעים ההמומים לנוכח פנייה זו, לא הגיבו לה. הודעת הנתבעות מצ"ב **כנספח 15**.

88. כבר ביום 16.2.2025, פנה אל התובעים, עורך אתר "נס ציונה נט", אבי בן דוד, בבקשה להתייחסות לטענות העמותה לסיפור של ארתור. בשלב זה נחשפו התובעים באופן מקיף לטענות השווא הבוטות והשקריות של הנתבעת 1 כלפיהם. אתר "נס ציונה נט" נהג באחריות וכמצופה מגוף עיתונאי סביר, הבהיר בכתבות שפרסם שיש מחלוקת בין הצדדים ולא חשף את פרטי המשפחה והמקרה. הכתבת מאתר "נס ציונה נט" מצ"ב **כנספח 16**.

89. הנתבעת 1 והנתבעת 2 אשר שמו לעצמן מטרה להכפיש את התובעים בכל מחיר, פנו לבלוגר – הנתבע 3, עמו יש לנתבעות היכרות מוקדמת, לצורך פרסום לשון הרע, וכתבה מכפישה וחד צדדית לטובת העמותה והכל לצורך גיוס תרומות, רווח אישי, נקמנות, תפוצה ורייטינג.

90. הנתבע 3, במקום להציג אמת, או לכל היותר את התמונה המלאה, הכפיש את התובעים בצורה בוטה, אגרסיבית ושקרית, תוך שהוא מעליל עליהם עלילות שווא בצורה מכוונת בלבד. הנתבע 3 מגדיר עצמו "עיתונאי חוקר", אך לא ביצע תחקיר ואו בדיקה מעמיקה מה בוצע על ידי התובעים. הנתבע 3 פרסם כתבה מכפישה ושקרית מתחילתה ועד סופה.

91. השתלשלות העניינים לעיל, מוכיחה מעל כל צל של ספק, כי המשפחה השקיעה את מירב מאמציה למציאת הכלב ארתור, ויכול שעשתה אף יותר מהנתבעות 1 ו-2. כל זאת לא הפריע לנתבעים להפיץ שקרים, כזבים ולשון הרע ברף הגבוה ביותר והכל לצורך גיוס תרומות על גבם של אזרחים תמימים, אשר כל חטאם שביקשו לאמץ כלב לאחר שכלבתם האחרונה נפטרה ממחלת הסרטן. כמות הסילופים, השקרים והידיעות הכוזבות שפורסמו בפרסומים אינם מותירים צל של ספק בדבר הכוונה, הזדון והרצון של הנתבעים להפיק רווח אישי, רייטינג, נקמנות, תחודה תקשורתית והכל לצורך גיוס תרומות לנתבעת 1, על גבם של התובעים התמימים.

ז. המסגרת הנורמטיבית:

92. בהתאם לאמור לעיל, פרסומי הנתבעים עולים לכדי "פרסום" כלשונו בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"):

" לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשות מטרה לשנאה או ללעג מצדם

לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו".

93. הנתבעים, באמצעות אתר האינטרנט "מעקב", עמודי הפייסבוק הפרטיים שלהם, והפצת הכתבה באופן יזום לעשרות קבוצות אחרות, הוציאו את דיבתם של התובעים, יצרו מצג שווא, הכפישו, ביזו ולעגו לתובעים, תוך מחיקת והשמטת כל פועלם באירועים נשוא התביעה. כך גם, הפיצה הנתבעת 2, פרסומים כוזבים בפני הנתבעת 1, ובכך פרסמה לשון הרע בעל פה.

94. לפיכך, לא יוכלו לטעון להגנת אמת בפרסום, כמפורט בסעיף 14 לחוק, שעה שעליהם בתור כלי תקשורת ועמותה לנהוג באחריות יתרה, בפרסומים השונים היוצאים מטעמם. כך גם, הגנת תום הלב כפי המובאת בסעיף 15 לחוק, לא תעמוד לנתבעים שעה שהתעלמו מתגובות של גולשים אשר אמרו להם כי הדברים שקריים. אכן לא מדובר בכתבה תמימה אלא "בחיסול ממוקד".

95. יתר על כן, הנתבעת 2, מנהלת הכלביה, היא הרוח החיה מאחורי הפרסומים, שידלה את הנתבעת 1 והנתבע 3 לפרסום פרסומי לשון הרע, לפיכך יש להשית עליה אחריות גם כמשדלת לפרסום לשון הרע במרשתת. (רע"א 22-2030 יואב אליאסי נ' נועה דרוקר פורסם בנבו 31.8.2022)

96. מן הראוי, להתייחס לפסק דין ת"א 1543-08 אמיר צולנג נ' ידיעות אחרונות בו קבע בית המשפט הנכבד כי ידיעות אחרונות פרסמו לשון הרע בזדון: "למען הסר ספק, אני זוחה את טענת הנתבעת להגנת תום לב. כותרת הכתבה ("פסיכו"), התמונה המבהילה שנבחרה, כמו גם כותרת המשנה הסנסציונית – אינן עולות בקנה אחד עם כתבה תמימה. עיוות דברי התובע בראיון, והשמטת טיעונו השלם, אף הם אינם מתיישבים עם עקרון תום הלב".

97. בנוסף, ראוי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי וכאילו הדברים נכתבו עבור מקרה דן: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו כאדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. היא ביטוי העלול להכתים את אישיותו בעיני הזולת, ולפגוע בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה ועוצב במשך שנים רבות באופן שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי כספי לא ייטיב באופן אמיתי את הנזק שנגרם...".

98. עולה מן הפרסומים לעיל, כי מדובר במסע הכפשות מכוון על ידי הנתבעים, תוך שהם מציגים מצג שווא, מסתירים מידע ומטעים את התובעים, וכן מסתירים פרטים רלוונטיים אשר היו ידועים להם מראש. משכך פעלו בזדון ובחוסר תום לב קיצוני.

אביאל שמעוני, עו"ד
גיא אופיר, משרד עורכי דין
ב"כ התובעים

גיא אופיר, עו"ד
גיא אופיר, משרד עורכי דין
ב"כ התובעים